

I- Genel Olarak

Ülkeler arasında adli yardımlaşmada, kişisel verilerin korunması, öne çıkan önemli bir konudur. Çünkü adli yardımlaşma talebine konu edilen bir çok bilgi aynı zamanda kişisel veri niteliğindedir. Bir ülkeden bir diğerine uluslararası adli yardımlaşma kanalı ile hangi tür kişisel verilerin nasıl paylaşılacağı ve söz konusu paylaşım sonucunda bu verilerin korunmasının nasıl yapılacağı gibi hususlar önem taşımaktadır. Yine adli yardımlaşma ile edinilen bu şekildeki bir kişisel verinin talep eden ve talep edilen ülkeler dışında, bir diğer üçüncü ülkeye hangi şartlarda nakledilebileceği hususu da önem arz etmektedir. Nihayet, paylaşım sonucunda edinilen kişisel verinin ilanihaye ve talep konusu dışında kalan bir alanda "unutulma hakkı" karşısında nasıl işleneceği, üzerinde durulması gereken bir başka noktadır.

Talep konusu edilen kişisel veriler; şahsi duruma dair kayıtlar ve adres bilgilerinin yanı sıra, sabıka kayıtları, sağlık durumu, mal varlığı gibi bir çok konuya müteallik olabildiğinden, kişisel veri ihtiva etmeyen bir adli yardımlaşma talebi neredeyse yok gibidir. Hatta sağlık konusundaki bazı veriler, daha özel addedilmekte ve "hassas kişisel veri" kategorisinde daha nitelikli bir korumaya kavuşturulmuş bulunmaktadır. Bu açıdan, özellikle, cezai konularda adli yardımlaşma kanalıyla elde edilen bir takım kişisel veriler, çoğu kez şahısların hürriyetini dahi kısıtlamaya elverişli bilgiler içermeleri hasebiyle, büyük bir uygulama alanı bulan bazı uluslararası sözleşmelere de konu edilmiştir.

II- Konuya Dair Düzenlemeler

Kişisel verilerin korunmasıyla ilgili ulusal mevzuatımıza bakıldığında, öncelikle Anayasamızın 20 nci maddesi ve 6698 Sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu sayılmalıdır. Yine, tarafı bulunduğumuz ve ülkemiz bakımından yürürlük kesbetmiş bir Avrupa Konseyi Sözleşmesi (108 Sayılı Sözleşme) ve bunun Ek Protokolünün (181 Sayılı Sözleşme) olduğu görülmektedir. 6698 sayılı Kanunun 19 uncu maddesine göre, idari ve mali özerkliğe sahip ve kamu tüzel kişiliğini haiz Kişisel Verileri Koruma Kurumu (Kurum) kurulmuş olup, Kurum, göreve başlamıştır (<http://www.kvkk.gov.tr>).

Münhasıran kişisel verilerin adli yardımlaşma alanında kullanımıyla ilgili olarak öne çıkan en önemli uluslararası

I- In General

Personal data protection, is an important issue that stands out between states when international judicial cooperation is applied. This is because a lot of information on the subject of judicial cooperation is in the nature of personal data at the same time. Topics such as how to share personal data with an international judicial cooperation channel from one country to another and how to protect this kind of data as a result of sharing are important matters. It is also important that under what circumstances this type of data obtained by judicial cooperation can be transferred to another third country other than the requesting and requested countries. Finally, the way in which the personal data acquired as a result of sharing is processed in the face of the "right to be forgotten" in a field outside the scope of the declaration and demand or in perpetuum use of personal data are another points to be emphasized.

Since personal data on request; can involve many issues such as criminal records, health status, property, as well as records and address information about the individual situation, there is hardly a judicial request that does not contain any personal data. In fact, some health-related data are considered to be more specific and more qualified in the protection of "sensitive personal data" category. In this respect, in particular, a number of personal data obtained through criminal matters via judicial assistance channel have also been addressed in some international conventions that find a great application area, often containing clauses that would even restrict the freedom of individuals.

II- Regulations Pertaining to The Matter

When we glance at our national legislation on the personal data protection, we must first count the 20th article of our Constitution and the Personal Data Protection Act No. 6698. Again, it should be considered that there are Council of Europe Convention (ETS. 108) and iits Additional Protocol (ETS. 181), which we are party to both. According to the 19th article of the Law No. 6698, the Personal Data Protection Institution (Institution), which has come into

metin, Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardım Avrupa Sözleşmesine Ek 2. Protokoldür (ÇİKAYAS Ek 2. Protokol), (*Second Additional Protocol To The European Convention On Mutual Assistance In Criminal Matters Cets 182*). Söz konusu Ek 2. Protokol 01/11/2016 tarihinde Ülkemiz bakımından yürürlüğe girmiş bulunmaktadır. ÇİKAYAS Ek 2. Protokol, konuyu hem 26 ncı maddesinde düzenlemiş hem de Protokolün giriş kısmında 108 sayılı Sözleşmeye yaptığı atıf ile kişisel verilerin korunması konusuna verdiği önemi vurgulamıştır.

III- Uluslararası Adli Yardımlaşmada Kişisel Veriler

Bir uluslararası adli yardımlaşma isteminde, talep eden ülke, adli yardımlaşma talebine dair evrakı talep edilen ülkeye gönderdiğinde, kişisel verilerin korunmasıyla ilgili kimi zaman açık veya dolaylı bazı kayıtlar dercetmektedir. Örneğin, "*İş bu adli yardımlaşma evrakı ile talep konusu olunan ve elde edilen bilgi, talep edilen devletin rızası hilafında, talep amacı dışında kullanılamaz ve üçüncü kişilere veya ülkelere aktarılamaz*", gibi ifadeler rastlanmaktadır. Uygulamada kimi zaman, talep edilen devlet, kişisel verinin paylaşımı için daha münferit bir konuda bir şart ya da kayıt istemekte ya da bu kapsamda bir garanti talebinde bulunabilmektedir.

ÇİKAYAS Ek 2. Protokolün 26 ncı maddesine göre, adli yardımlaşma aracılığıyla bir taraf ülkeden bir diğer taraf ülkeye aktarılan "*kişisel veri*" niteliğindeki bilgiler, sadece "*adli ve/veya idari bir kovuşturma amacıyla*" ya da "*kamu güvenliğine yönelik ani ve ciddi bir tehdidin önlenmesi*" amacıyla kullanılabilir. Ancak veriyi gönderen ülke olan talep edilen ülkenin izni veya veri sahibinin rızası varsa, talep eden ülke tarafından elde edilen kişisel veri, talep

office recently, has administrative and financial autonomy and has a public legal personality (<http://www.kvkk.gov.tr>).

The most prominent international text on the use of personal data exclusively in the field of judicial cooperation is the "Second Additional Protocol To The European Convention On Mutual Assistance In Criminal Matters" (ETS. 182 or 2nd Additional Protocol). This Protocol, has entered into force on 01/11/2016 in terms of our Country. Aforementioned Additional Protocol underscores the importance of the protection of personal data, both in the context of Article 26 and in the introduction to the Protocol, which refers to ETS. 108.

III- Personal Data in International Judicial Cooperation

In an international judicial cooperation request, when the requesting state sends documents to the requested country for legal assistance, it sometimes refers to some clear or indirect records relating to the protection of personal data. For instance, there are statements as such; "*This judicial cooperation document and the information on demand and obtained information can not be used apart from the request purpose and not transferred to third persons or states*". In practice, sometimes, the requested state may demand or require a condition or record in a more specific case for the sharing of personal data.

According to Article 26 of 2nd Additional Protocol, the information in the form of "personal data" transmitted by a party to another country through judicial cooperation can only used for the purpose of "*judicial and/or administrative*

konusu dışındaki başka alanlarda da kullanılabilir.

Bu kapsamda bir verinin "*Kişisel veri*" olup olmadığı 108 sayılı Sözleşmeye göre belirlenir. 108 sayılı Sözleşmenin 2 nci maddesinin (a) fıkrasına göre "*kişisel veri*", teşhis edilmiş veya teşhis edilebilir bir kişi ile alakalı herhangi bir bilgiyi ihtiva etmektedir. Kişisel veriyi aktaran ülke, aktardığı ülkeden, aktarımı müteakiben verinin kullanım alanı ile ilgili bilgi talep edebilir. Taraflar Protokolün uygulanması anlamında Konseye tevdi edecekleri bir beyan ile, bir taraftan diğer bir tarafa aktarılan kişisel verilerin, gönderen devletin ön rızası olmaksızın, diğer tarafça belirtilen amaç dışında kullanılmayacağını (*sadece adli ve/veya idari bir kovuşturma amacıyla ya da Kamu güvenliğine yönelik ani ve ciddi bir tehdidin önlenmesi amacıyla kullanım*) bildirebilir. Ancak, bu genel bildirim yapılmasa bile, CİKAYAS Ek 2. Protokolün 24 üncü maddesinin 2 nci fıkrasına göre, kişisel veriyi gönderen taraf bunun kullanımını sınırlandıran bir şart koşabilme hakkına sahiptir.

CİKAYAS Ek 2. Protokol, 108 sayılı Sözleşme kapsamındaki yükümlülükleri etkilemez, çünkü kişisel verilerin korunmasıyla ilgili hükümler, daha özel bir alanı oluşturmaktadır. Bu nedenle, bir adli yardımlaşma konusunda talep edilen bir ülke, kendi kişisel verilerin korunması mevzuatına dayanarak talebi reddedebilir. Zaten CİKAYAS Ek 2. Protokolün 26 ncı maddesinin 3 üncü fıkrasına göre, talep edilen ülke bu ret hakkına sahiptir. Bu maddeye göre, bir adli yardımlaşma kapsamında talep edilen ülke, kendi ülkesinin kişisel verilerin korunmasıyla ilgili mevzuatının talep konusuna cevaz vermemesi bir başka deyişle, talep konusu verinin talep edilen ülkenin ulusal mevzuatı kapsamında korunması halinde ya da talep eden ülkenin kişisel veriyi koruyan yeterli bir mevzuata sahip olmaması veya 108 sayılı Sözleşmeye taraf olmaması gibi durumlarda, talep edilen ülke, talebi reddedebilir.

Talep edilen taraf bakımından Ülkemizin ret nedenleri olarak; 6698 Sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanununun 9 ve 28 inci maddeleri ("*Yeterli korumanın bulunmaması, millî savunmayı, millî güvenliği, kamu güvenliğini, kamu düzenini, ekonomik güvenliği, özel hayatın gizliliğini veya kişilik haklarını ihlal*" gibi); 108 Sayılı Sözleşmenin 16 ncı maddesi ("*özellikle ulusal egemenlik, güvenlik, kamu düzeni ile temel hak ve özgürlüklere aykırılık*" gibi) ya da 181 numaralı Sözleşmenin 2 nci maddesi ("*talep eden ülkede yeterli düzeyde koruma olmaması*" gibi) sayılabilir.

proceedings" or "*for preventing an immediate and serious threat to public security*". However, the personal data obtained by the requesting country can also be used in other areas of the request, provided that the permission is given by the requested state, which is the sending state, or if there is a consent from the data subject.

In this context, whether or not a data is "personal data" is determined by the Convention No. 108. Pursuant to paragraph (a) of Article 2 of the Convention No. 108, "*personal data, means any information relating to an identified or identifiable individual*". According to paragraph 4 of the Article 26 of 2nd Additional Protocol; "*Any Party that transfers personal data obtained as a result of the execution of a request made under the Convention or any of its Protocols may require the Party to which the data have been transferred to give information on the use made with such data*". However, even if this general notification is not made, according to paragraph 2 of Article 24 of 2nd Additional Protocol, the part that send the personal data has the right to limit the use thereof.

2nd Additional Protocol, does not affect the obligations under Convention No. 108, because provisions relating to the protection of personal data constitute a more specific area. For this reason, a state that has been requested for a judicial cooperation may refuse a request based on its own national legislation on the protection of personal data. According to paragraph 3 of Article 26 of 2nd Additional Protocol, the requested state has the right to such refusal. As stated by this article, if the requested state's protection of personal data legislation does not allow the request, in other words, if the data subject to judicial cooperation is protected under national legislation of requested state or if the requesting state has not sufficient legislation to protect the personal data or if it is not a party to the Convention No. 108, the requested country may reject the request.

As to the reasons for rejection of a judicial cooperation request in terms of our country; Articles 9 and 28 of the Protection of Personal Data Act No. 6698 (Such as "*lack of adequate protection, national defense, national security, public safety, public order, economic security, privacy or personal rights violations*"), Article 16 of the Convention 108 (Such as in particular "*national sovereignty, security, public order and violation of fundamental rights and freedoms*"), Article 2 of the Convention 181 (as such "*lack of adequate level of protection for the intended data transfer*") may be mentioned.